

maste strukit med. Så jagtmarksinnehafvarne
ingen och man kom då till den lika glädjande,
nan hade vida mer höns
skilliga meddelanden från
ala, Västerås, Nyköpings,
i det intrycket, att rapp
försvarlig, ja att den i en
fjorå, så att man der
ett rikt rappbönsår, i fall

de, angenäma upptäckter
pphöns, som i mars före
e öppna gärdena, icke på
af lit eller dödade af
tagit sin tillflykt till torp
man ej kommit att söka
hönsen lång tid ha legat
i snön, der de gräft sig
väl. Huru som helst, ett
gjort ansenliga rappböns-
ock antaga, att den kata-
våra vintern hotade inom
mon förebygts genom snöns
blifvit skare på snön i janu-
gerdöd för rappönsen, lik-
. Att för öfrigt den vård,
sen ej litet medverkat till
en af vinterkampanjen, ha
rättvisligen erkännas, men
lit den omfattnings eller in-
omständigheter är påkallad.
ndet intaga åtskilliga jagt-
glan för hvilka det blifvit
orgs...laste sörja för rapp-
id, hvarpå ligger stor vigt.
nsen vänjas till foderplatser
er) af ett eller annat slag;
digts ha dem qvar hurudan
a ännamål vidtagna på ett
na vi fått mottaga benägna
i utrymme denna gång, re-
anhäng med detta omnämnn-
st de rappbönsvärden
ett eller annat nytt
ene försöpta anstalter,

att derom lempna oss underrättelser; det är ett sam-
fält intresse, som derigenom främjas.

Ofordelaktigast synas rappbönsförhållandena vara dels i
Kronobergs län, hvarest redan vintern 1887 var helt oygnsam
för denna fogelart, dels i större delen af Skåne, ehuru vissa
trakter derstädes, såsom kring Helsingborg och Simrishamn,
aro bättre lottade. Skånska jagtföreningen har till K. M:t
ingått med underd. framställning om förbud mot all jagt å
rappböns inom landskapet innevarande år, dock med hem-
ställan att fångst af rappböns under de sista fjorton dagarna
af oktober måtte under vissa vilkor varda medgifven. Der-
mot har Kullens skyttegille i Skåne vid sammanträde den
21 maj för sin del ansett rappbönsstammen i orten deromkring,
N. Luggude härad, vara god och jagtförbud der obehöfligt.

Från flera orter i Mälardalen, Roserbergstrakten, Söder-
telgetrakten och Västerstrakten, ha vi fått underrättelser
derom, att antalet af flyttande sångfoglar snart sagdt af alla
arter i år visat sig temligen ringa och för egen del ha vi i
Stockholmstrakten gjort ungefär samma iakttagelser. I syn-
nerhet påfallande har den ringa tillgången å lärkor varit; i
en del trakter, der dessa annars är till finnandes i riklig
mångd, aro de i år rent af sällsynta. Åter, i Göteborgstrakten
har just ingen skilnad bemärkts, ej heller i Norrköpingstrakten
hvarest dock både svalor och ortolansparfvar i år aro säll-
syntare än vanligt (Jägm. C. W. Lundborg.) Till minsk-
ningen af lärkors och bofinkars jemte andra tidigare anländ-
ande småfoglars antal bidrog utan tvifvel det ymniga snöfall
med ty åtföljande vinterväder, som gick öfver mellersta
Sverige den 24 april. Att de tidigare småfoglarna i år skulle
hitkomma helt sent var en gifven följd af väderleksförhåll-
andena. Enligt oss lemnadt utdrag ur Meteorologiska anstaltens
journals för mars månad kommo lärkorna till observations-
orter i Småland, Östergötland och Västergötland ej förrän de
sista dagarna af nämnda månad samt starar, bofinkar och
sadesärlor ungefär samtidigt. Till trakten af Karlsborg,
Västergötland, kommo bofinkhonorna, enligt meddelande af
Löjtnant E. L. Berggren, samtidigt med hanarne, hvilket
annars ej plägar hända, då såsom bekant hanarne annars
inträffa en eller annan vecka förut. Såsom en annan abnormal-
itet må nämnas, att göken i år anlände till Norrköpings-
trakten en vecka tidigare än vanligt och hördes gala redan
den 2 maj, då alla skogssjöar ännu voro isbelagda. (C. W.
Lundborg).